वा०रा० हैं संप्रवर्तनेस्म ॥ आकाशे महांछब्दःपादुरासीच ॥ १० ॥ यथापाट षिगगनमावार्य गगनमाटत्त्यं ॥ महाशनिमहागर्जमहावर्षा दिविचित्रकारीदृश्यते ॥ तथामायांप्रकटीकुर्वा हिं वा०कृष्ठं । १२ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः अभितःशालांप हिं वा०कृष्ठं । १२ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः अभितःशालांप हिं वा०कृष्ठं । १४ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः अभितःशालांप हिं वा०कृष्ठं । १४ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः अभितःशालांप हिं वा०कृष्ठं । १४ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः अभितःशालांप हिं वा०कृष्ठं । १४ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः अभितःशालांप हिं वा०कृष्ठं । १४ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः अभितःशालांप हिं वा०कृष्ठं । १४ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः अभितःशालांप हिं वा०कृष्ठं । १४ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः अभितःशालांप हिं वा०कृष्ठं । १४ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः अभितःशालांप हिं वा०कृष्ठं । १४ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः अभितःशालांप हिं वा०कृष्ठं । १४ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः अभितःशालांप हिं वा०कृष्ठं । १४ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः अभितःशालांप हिं वा०कृष्ठं । १४ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः अभितःशालांप हिं वा०कृष्ठं । १४ ॥ समुक्षितां अभ्याशेद्दित्रोषः ॥ अभिद्रुतः । १४ ॥ इत्रुत्तांप । १४ ॥ समुक्षितांप । १४ ॥ समुक्रुत्तांप । १४ ॥ समुक्षितांप । १४ ॥ समुक्रुत्तांप । १४ ॥ समुक्षितांप । १४ ॥ समुक्रुत्तांप । १४ ॥ समुक्षितांप । १४ ॥ समुक्रुत्तांप । १४ ॥ समुक्षितांप । १४ ॥ समुक्षितंप । १४ ॥ समुक्षितंप ।

मंत्रवचयथान्यायंय्ज्ञों सोसंत्रवर्तते ॥ आकाशेचमहां छब्दः त्रादुरासी द्वयानकः ॥ १०॥ आवार्यगगनं मेघोयथात्रा टिष्टश्यते ॥ तथामायांविकुर्वाणोराक्षसावभ्यधावतां॥ ११॥ मारीचश्रसुवाहुश्र्वतयोरनुचरास्तथा॥ आगम्यभीमसंकाशारुधिरोघानवास्तज न्॥ १२॥ तांतेनरुधिरोघेणवेदींवीक्ष्यसमुक्षितां॥ सहसाभिहुतोरामस्तानपश्यत्ततोदिवि॥ १३॥ तावापतंतोसहसादृष्ट्वाराजीवलो चनः॥ लक्ष्मणंत्विभसंत्रेक्ष्यरामोवचनमञ्जवीत् ॥ १४॥ पश्यलक्ष्मणदुर्वतान्राक्षसान्पिशिनाशनान्॥ मानवास्रसमाधूनाननिले नयथाघनान्॥ १५॥ करिष्यामिनसंदेहोनोत्सहेहंतुमीदृशान् ॥ इत्युक्कावचनंरामश्रापेसंधायवेगवान्॥ १६॥ मानवंपरमोदारम स्रंपरमभास्वरं॥ चिक्षेपपरमकुद्दोमारीचोरसिराघवः॥ १७॥ सतेनपरमास्रेणमानवेनसमाहतः॥ संपूर्णयोजनशतंक्षिप्तःसागरसं ष्ठवे॥ १८॥ विचेतनंविघूर्णेतंशीतेपुबलपीडितं॥ निरस्तंदृश्यमारीचंरामोलक्ष्मणमब्वीत्॥ १९॥ पश्यलक्ष्मणशीतेपुंमानवंमनुसं हितं॥ मोहियत्वानयत्येनंनचप्राणैवियुज्यते ॥ २०॥ इमानिपविधिष्यामिनिर्घृणान्दुष्टचारिणः॥ राक्षसान्पापकर्मस्थान्यज्ञघान्रु थिराशनान्॥२१॥इत्युक्वालक्ष्मणंचाशुलाघवंदर्शयन्निव॥विगृत्यसुमहचौस्नमाप्नेयंरघुनंदनः॥२२॥

षान् दुर्बलान्वा ॥ १६ ॥ परमोदारं परमश्रेष्ठं ॥ १७ ॥ सतेनेति ॥ समारीचः सागरसंप्रवे समुद्रमध्ये ॥ १८ ॥ विचेतनं चैतन्यरहितं अतएवविघूर्णमानं ॥ शीतेषुरितिमान वास्ननामांतरं ॥ दृश्य दृष्ट्रा ॥ १९ ॥ शीतेषुं शीतेष्वित्यपरनामकंमानवास्नं ॥ मनुसंहितं मनुत्रयुक्तं ॥ वियुज्यते वियोजयतीतियावत् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥